

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 143

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 655 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital	2–5
Decizia nr. 733 din 22 noiembrie 2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017 pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune.....	6–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
30. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 703/2014 privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea testelor și controlului, certificării, înregistrării, supravegherii, monitorizării și acreditării pentru producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și a tarifelor pentru efectuarea testelor de calitate a semințelor și a materialului săditor	12
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
29. — Ordin pentru aprobarea documentului „Propunerea tuturor OPEED pentru produsele care pot fi luate în considerare de OPEED-uri în procesul de cuplare intrazilnică, în conformitate cu art. 53 din Regulamentul (UE) 2015/1.222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor”	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 655

din 17 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, excepție ridicată de Gheorghe Iaciu în Dosarul nr. 1.909/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.264D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 5 octombrie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 17 octombrie 2017, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 31 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.909/2/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.**

4. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gheorghe Iaciu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei Sentințe civile pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea sa de anulare, în totalitate, a unei decizii a Autorității de Supraveghere Financiară, a actelor subsecvente și a art. 54 din Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.) nr. 1/2006.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 contravin art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece nu precizează actele de reglementare la care fac trimitere, nu conțin niciun fel de informații pe baza cărora să se poată identifica aceste acte, respectiv articolele din cuprinsul acestora a căror nerespectare sau încălcare s-ar putea constitui într-o faptă ilicită contravențională.

6. Se consideră că dispozițiile criticate sunt de maximă generalitate, nu permit identificarea conduitei ilicite (nici prin normele la care fac trimitere, respectiv sintagma „*acte de reglementare*”) și nu întrunesc exigențele de claritate, precizie și previzibilitate, ceea ce este contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, art. 50 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, principiului

legalității incriminării și sancționării contravenționale, astfel cum este prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și de art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Se precizează că descrierea contravenției nu se regăsește în conținutul art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004, ci aceasta este încadrată în art. 54 alin. (2) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006, act administrativ normativ fără forță de incriminare contravențională. În acest context se apreciază că normele criticate îngredesc și accesul direct la justiție, întrucât, de vreme ce nu prevăd în concret în ce constă conduita ilicită contravențională, acestea nu permit formularea unor apărări și verificarea legalității constatării contravenției și aplicării sancțiunii.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că Legea nr. 297/2004 reprezintă legea-cadru în domeniul pieței de capital, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1); în ce privește Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (în prezent Autoritatea de Supraveghere Financiară — A.S.F.), alin. (3) al aceluiași articol stabilește că aceasta este autoritatea competentă care aplică prevederile acestei legi, prin exercitarea prerogativelor stabilite în statutul său; potrivit art. 2 și art. 3 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere a Asigurărilor, aceasta exercită atribuții de autorizare, reglementare, supraveghere și control prin emiterea de reglementări, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Prin urmare, textul vizat de excepția de neconstituționalitate este specific legislației cadru și face trimitere la normele speciale cuprinse în acte administrative cu caracter normativ emise în aplicarea Legii nr. 297/2004.

9. În același timp, dispozițiile criticate îndeplinesc cerințele privind respectarea Constituției, a supremației sale, precum și asigurarea accesului liber la justiție, având în vedere faptul că instanței de contencios administrativ i-a fost conferită competența de a verifica legalitatea actelor A.S.F., în cadrul unei proceduri care respectă exigențele unui proces echitabil, asigurând dreptul la apărare al părților și toate celelalte garanții procesuale oferite de lege.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional cu privire la cerințele pe care trebuie să le îndeplinească textele de incriminare, spre exemplu Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, arată că acestea sunt aplicabile *mutatis mutandis* oricăror raționamente care vizează stabilirea calității legii contravenționale sau penale, astfel că revine Curții Constituționale să se pronunțe asupra excepției analizate, existând premisele ca excepția de neconstituționalitate să fie întemeiată. În acest context a menționat că normele criticate nu descriu fapta ce ar constitui contravenție cu precizia necesară normelor contravenționale și, din acest motiv, nu au un caracter accesibil și predictibil și pot duce la abuzuri în aplicare; nu pot fi sancționate, în temeiul unei legi, încălcări ale unor reglementări

ale A.S.F., emise pe baza acesteia, sau încălcări ale unor acte normative sau administrative încă neemise la data intrării în vigoare a legii și care vor fi cuprinse în norme secundare, terțiare sau în acte administrative subsecvente. În general, sancționarea nerespectării legislației urmează a fi complet prevăzută prin chiar respectivele acte normative (în condițiile prevăzute de către Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sau de actele care reglementează competențele autorității emitente).

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile criticate sunt constituționale. În acest sens arată că textul de lege îndeplinește cerințele instituite de art. 1 alin. (5) din Constituție, cerința de previzibilitate a normei se poate complini printr-o interpretare riguroasă și previzibilă a întregului act normativ, aspect ce revine instanței de judecată în virtutea rolului său activ. În plus, Legea nr. 297/2004 reglementează înființarea și funcționarea piețelor de instrumente financiare, cu instituțiile și operațiunile specifice acestora, precum și a organismelor de plasament colectiv, în scopul mobilizării disponibilităților financiare prin intermediul investițiilor în instrumente financiare, fiind înființate și organisme specifice competente care aplică prevederile actului normativ criticat, cu atribuții de supraveghere, reglementare și control în domeniul pieței de capital.

13. Cât privește pretinsa nesocotire a dreptului la un proces echitabil apreciază că normele supuse controlului de constituționalitate nu pun în discuție îngrădirea dreptului părților interesate de a se adresa justiției pentru valorificarea drepturilor pretinse, precum și a intereselor lor legitime și de a se prevala, în tot cursul litigiului, de toate garanțiile care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. Însă, obținerea drepturilor pretinse trebuie realizată în cadrul unui litigiu ce se desfășoară după anumite reguli instituite de legiuitor, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) *Constituie contravenții următoarele fapte: a) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;*”.

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la calitatea legii și ale art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție referitor la accesul liber la justiție. De asemenea sunt menționate dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 7 privind legalitatea incriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 10 referitor la dreptul, în mod egal, echitabil și public la un tribunal independent din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că soluția legislativă a mai format obiectul controlului de constituționalitate, textul legal asupra căruia instanța de contencios constituțional s-a pronunțat având următoarea redactare: „*Constituie contravenții următoarele fapte: a) încălcarea prevederilor prezentei legi ori ale reglementărilor*

emise de C.N.V.M. în aplicarea prezentei legi”; în acest sens a fost pronunțată Decizia nr. 213 din 9 mai 2013. În urma modificărilor și completărilor aduse art. 272 din Legea nr. 297/2004, acest articol a fost reformulat, având o altă structură, cuprinzând mai multe alineate. De asemenea, asupra unor prevederi cuprinse în art. 272 din aceeași lege [respectiv art. 272 alin. (1) lit. g) prin raportare la art. 195 alin. (1) din Legea nr. 297/2004], articol din care fac parte și prevederile criticate în prezenta cauză, Curtea s-a mai pronunțat, în raport de critici de neconstituționalitate similare, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 473 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 din 7 decembrie 2016, prin care Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

19. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate formulată în prezenta cauză, din motivarea acesteia, reiese, în esență, că autorul acesteia este nemulțumit de faptul că a fost sancționat contravențional ca urmare a nerespectării unor prevederi cuprinse în actele de reglementare, emise în aplicarea Legii nr. 297/2004, respectiv în art. 54 alin. (2) din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006, așadar, prin acte de reglementare infralegale, și care, în opinia sa, ar fi trebuit cuprinse în acte normative de nivelul legii. Astfel, consideră că textul criticat este neconstituțional, fiind contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece nu precizează actele de reglementare la care face trimitere, nu conține niciun fel de informații pe baza cărora să se poată identifica aceste acte, respectiv articolele din cuprinsul acestora a căror nerespectare sau încălcare s-ar putea constitui într-o faptă ilicită contravențională, context în care apreciază că normele criticate îngrădesc și accesul direct la justiție, întrucât, din moment ce nu prevăd în concret în ce constă conduita ilicită contravențională, acestea nu permit formularea unor apărări și verificarea legalității constatării contravenției și aplicării sancțiunii.

20. Legea nr. 297/2004 reglementează înființarea și funcționarea piețelor de instrumente financiare, cu instituțiile și **operațiunile specifice acestora**, precum și a organismelor de plasament colectiv, în scopul mobilizării disponibilităților financiare prin intermediul investițiilor în instrumente financiare [art. 1 alin. (1) din Legea nr. 297/2004], prevăzând și organismele specifice competente să aplice prevederile actului normativ criticat, cu atribuții de supraveghere, reglementare și control în domeniul pieței de capital.

21. Dispozițiile art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 fac parte din titlul X — *Răspunderi și sancțiuni* — [art. 271—279¹], titlu în cuprinsul căruia se prevede că încălcarea dispozițiilor acestei legi și a reglementărilor adoptate în aplicarea sa atrage răspunderea în condițiile legii [art. 271].

22. Art. 272 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 prevede subiecții asupra cărora se poate antrena răspunderea și sancțiunile corelative. Art. 272 alin. (2) din Legea nr. 297/2004, din care face parte și textul ce formează obiectul controlului de constituționalitate, stabilește faptele ce constituie contravenții, respectiv: **nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de autorizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora; nerespectarea prevederilor referitoare la modul de întocmire a situațiilor financiar-contabile și la auditarea acestora**, prevăzute la art. 258 alin. (1); utilizarea neautorizată a sintagmelor servicii și activități de investiții, societate de servicii de investiții financiare, agent pentru servicii de investiții financiare, piață reglementată și bursă de valori, asociate cu oricare dintre instrumentele financiare definite la art. 2 alin. (1) pct. 11, sau a oricărei combinații între acestea; nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 286¹; împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de către lege A.S.F., precum și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform legii; nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism prin intermediul pieței de capital; nepunerea

în aplicare a sancțiunilor internaționale pe piața de capital; nerespectarea reglementărilor și măsurilor emise de A.S.F. cu privire la formarea, pregătirea și perfecționarea profesională, respectiv echivalarea automată a diplomelor, atestatelor și certificatelor emise de organisme internaționale; nerespectarea de către organul statutar competent a obligațiilor prevăzute la art. 283 alin. (1); nerespectarea prevederilor titlului II din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

23. În acest context, Curtea reține că autoritatea competentă să aplice prevederile Legii nr. 297/2004 este C.N.V.M., prin exercitarea prerogativelor stabilite în statutul său [art. 1 alin. (3) din Legea nr. 297/2004]. În ceea ce privește activitatea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în virtutea art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, „*Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., se înființează ca autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă, autofinanțată, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.), Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor (C.S.A.) și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (C.S.S.P.P.)*.” Potrivit dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, Autoritatea de Supraveghere Financiară exercită atribuții de autorizare, **reglementare**, supraveghere și control asupra tuturor entităților din domeniul asigurărilor, pensiilor private și pieței de capital.

24. În virtutea prevederilor legale care abilitază C.N.V.M. (în prezent A.S.F.) să emită reglementări, cu privire la operațiunile care se desfășoară pe o piață financiară și serviciile de investiții financiare, în aplicarea legii, aceasta a adoptat o serie de reglementări, cum ar fi Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 23/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 și 312 bis din 6 aprilie 2006, și Regulamentul nr. 31/2006 privind completarea unor reglementări ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, în vederea implementării unor prevederi ale directivelor europene, aprobat prin Ordinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 106/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 4 ianuarie 2007.

25. Art. 54 din Regulamentul nr. 1/2006 privind emitenții și operațiunile cu valori mobiliare, ale cărui dispoziții au fost reținute, în coroborare cu prevederile art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004, ca acte de reglementare ce nu au fost respectate de către autorul prezentei excepții de neconstituționalitate, cuprinde referiri la art. 193—195 din Legea nr. 297/2004 care reglementează cu privire la operațiunile de piață (titlul V, respectiv ofertele publice — capitolul I). În acest context, Curtea observă că, potrivit art. 155 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 29 martie 2017, „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 2 alin. (1) pct. 1, 4, 6, 61, 9, 91, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 21, 23, 25, 26, 27, 33, 34 și 36, art. 146 alin. (5¹), titlul V «Operațiuni pe piață», cuprinzând art. 173—208, titlul VI «Emitenții», cuprinzând art. 209—2431, titlul VII «Abuzul pe piață», cuprinzând art. 244—257, art. 262 și art. 272 alin. (1) lit. g), art. 272 alin. (2) lit. c) și d), art. 273 alin. (1) lit. c), art. 273² și art. 279 lit. b) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.* (2) **Reglementările privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață emise de A.S.F. până la intrarea în vigoare a prezentei legi rămân în vigoare până la adoptarea noilor reglementări emise în temeiul acesteia, cu excepția dispozițiilor contrare.** (3) *La data prevăzută la art. 69 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea*

decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitării centrale de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 257 din 28 august 2014, cu modificările ulterioare, prevederile art. 146 alin. (2), art. 148, art. 151 alin. (1) și (2) din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.”

26. În această procedură, potrivit art. 53 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006, oferta publică de cumpărare/preluare poate fi inițiată după cel puțin trei zile lucrătoare de la data publicării anunțului de ofertă. Termenul de valabilitate este cel stipulat în anunț, documentul de ofertă și decizia de aprobare. La expirarea valabilității sale, oferta devine caducă. Oferta este irevocabilă pe întreaga perioadă de derulare a acesteia. Însă, potrivit art. 54 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006, în situația în care, **după data inițierii ofertei**, ofertantul sau persoanele cu care acesta acționează în mod concertat cumpără valori mobiliare de tipul celor obiect al ofertei, **în afara ofertei, ofertantul are obligația să majoreze** prețul din oferta publică astfel încât acesta să fie cel puțin egal cu cel mai mare preț plătit de ofertant în afara ofertei. Ofertantul are obligația să depună la C.N.V.M. o cerere de aprobare a amendamentului privind modificarea prețului de cumpărare și a numărului de acțiuni obiect al ofertei, cu respectarea prevederilor referitoare la modificarea, ulterior, de către ofertant a termenilor prospectului/documentului de ofertă, cu respectarea anumitor condiții. După data inițierii, ofertantul sau persoanele cu care acesta acționează în mod concertat pot cumpăra în afara ofertei acțiuni de tipul celor care fac obiectul ofertei, numai în situația în care sunt respectate cumulativ următoarele condiții: a) cumpărarea se realizează la un preț mai mare decât prețul de ofertă; și b) cumpărarea se realizează cu cel puțin opt zile lucrătoare înainte de închiderea ofertei. De asemenea, ofertantul poate modifica ulterior termenii prospectului/documentului de ofertă, cu respectarea următoarelor condiții: a) obținerea aprobării C.N.V.M. de modificare a prospectului/documentului de ofertă; b) modificarea termenilor ofertei să nu conducă la condiții mai puțin avantajoase pentru cei cărora le este adresată; c) modificarea să facă obiectul unui anunț care să fie adus la cunoștința investitorilor în aceleași condiții ca și prospectul/documentul de ofertă. Orice cerere de modificare a prospectului/documentului de ofertă aprobat este depusă la C.N.V.M. cu cel puțin o zi lucrătoare anterioară ultimei zile de derulare a ofertei. În cazul aprobării amendamentelor referitoare la preț sau la alte elemente ale prospectului/documentului de ofertă, cu excepția termenului de închidere a ofertei, C.N.V.M. este în drept să prelungească perioada de derulare a ofertei, astfel încât să existe cel puțin două zile lucrătoare de la publicarea amendamentului până la închiderea ofertei [art. 9 din Regulamentul C.N.V.M. nr. 1/2006].

27. Față de cele prezentate, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004, în raport cu art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece textele criticate îndeplinesc condițiile de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu prin Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, paragraful 16—19 și 26—27, respectiv cerințele de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate, specifice standardului calității legii, precum și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care a fost avută în vedere de instanța de contencios constituțional la pronunțarea deciziilor în această materie.

28. În acest context, Curtea reține Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, prin care s-a statuat că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului de care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și

calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. La fel se întâmplă și cu profesioniștii, obișnuiți să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea activității lor. Astfel, se poate aștepta ca aceștia să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă.

29. Ca atare, normele criticate reglementează, în mod clar și precis, conduita pe care trebuie să o urmeze părțile aflate în ipoteza normei legale, faptul că normele de reglementare date în aplicarea Legii nr. 297/2004 trebuie respectate, în caz contrar, persoanelor care se află în ipoteza normei — **persoane care sunt profesioniști în domeniul pieței de capital** li se poate atrage răspunderea contravențională, sunt accesibile, întrucât au fost aduse la cunoștință publică prin publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar între normele legale și cele infralegale există atât o conexiune logică pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat, cât și o corespondență sub aspectul forței lor juridice. Destinatarii acestora, având în vedere conținutul normativ, pot avea reprezentarea consecințelor nerespectării acestor prevederi legale. În acest context, Curtea reține că normele criticate nu pot fi privite prin prisma unei pretense nerespectări a prevederilor ce reglementează materia redactării actelor normative, acestea fiind în consonanță și cu dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

30. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate sunt neconstituționale și prin raportare la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, se reține că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins violate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se astfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă că, față de această critică, Curtea nu se află în prezența unei chestiuni privind constituționalitatea, ci a unei simple pretense contrarietăți între norme legale ce reglementează regimul juridic al contravențiilor, în general, și norme care reglementează în materia pieței de

capital. De altfel, legiuitorul are deplina legitimitate de a stabili atât norme cu caracter, general, special, cât și reglementări derogatorii (a se vedea art. 14 și 15 din Legea nr. 24/2000 și Decizia nr. 473 din 28 iunie 2016, precitată).

31. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 10 cu privire la dreptul oricărei persoane, în deplină egalitate, de a fi audiată în mod echitabil și public de către un tribunal independent și imparțial, care va hotărî fie asupra drepturilor și obligațiilor sale, fie asupra temeiniciei oricărei acuzări în materie penală îndreptată împotriva sa, din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Curtea constată că nu poate fi reținută pretinsa contrarietate a prevederilor criticate cu acestea. Potrivit art. 274 din Legea nr. 297/2004, săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 272 se constată de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în prezent de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, iar potrivit art. 275 alin. (1) din aceeași lege, la individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului. În acest context, Curtea observă că, în temeiul art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, deciziile și orice alte acte administrative emise de A.S.F. se contestă conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Totodată, Curtea reține că verificarea legalității actelor C.N.V.M./A.S.F. care sunt acte administrative unilaterale, se face de către o instanță judecătorească, ce se bucură de independență și se caracterizează prin imparțialitate, printr-o procedură care respectă exigențele unui proces echitabil, în condițiile asigurării dreptului la apărare al părților, acestea având posibilitatea de a beneficia de toate garanțiile procesuale pentru a-și valorifica în mod eficient drepturile procedurale [a se vedea Decizia nr. 213 din 9 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 7 august 2013, și Decizia nr. 473 din 28 iunie 2016, precitată].

32. Față de cele prezentate, Curtea constată că prevederile art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital nu trebuie interpretate și aplicate în mod disparat, ci trebuie avut în vedere întreg cadrul legislativ cu privire la piața de capital, astfel că, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, neputându-se reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale și convenționale invocate în susținerea acestora.

33. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Iaciu în Dosarul nr. 1.909/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 22 noiembrie 2017

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017 pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017 pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România, în temeiul prevederilor art. 146 lit. I) din Constituție și art. 27 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/10.099 din 30 octombrie 2017, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.092 din 31 octombrie 2017 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.683L/2/2017.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate, Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România susține că Hotărârea Parlamentului României nr. 73/2017 pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune a fost adoptată cu încălcarea cvorumului legal prevăzut de art. 67 din Constituție. În fapt, proiectul hotărârii care face obiectul prezentei sesizări a fost dezbătut și adoptat în cadrul ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 27 septembrie 2017. Hotărârea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 29 septembrie 2017. Potrivit stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 27 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 135 din 6 octombrie 2017, președintele de ședință a constatat în debutul acesteia întrunirea cvorumului legal, din totalul deputaților și senatorilor înregistrându-se prezența unui număr de 276.

4. Ulterior, după anunțarea punctului de pe ordinea de zi referitor la dezbaterile proiectului de hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 10/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Delegației Permanente a Parlamentului României la Aduana Parlamentară a Cooperării Economice a Mării Negre, domnul deputat Lucian Daniel Stanciu-Viziteu, vicelider al grupului parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților, a luat cuvântul, solicitând, în temeiul art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, reverificarea cvorumului. Având în vedere că, potrivit art. 102 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, dispozițiile acestuia se completează cu prevederile aplicabile din Regulamentul Camerei Deputaților și din Regulamentul Senatului, iar potrivit art. 15 alin. (4) teza întâi din Regulamentul Camerei Deputaților „*unul dintre viceliderii grupului parlamentar îl înlocuiește de drept pe lider în lipsa*

acestuia sau ori de câte ori este nevoie”, s-a apreciat ca fiind îndeplinite condițiile stipulate la art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, referitoare la solicitarea de reverificare a cvorumului.

5. Solicitarea de reverificare a cvorumului a fost determinată și de împrejurarea că, anterior dezbaterii acestui punct de pe ordinea de zi, au fost adoptate de către Plenul Parlamentului alte trei hotărâri, cu privire la care, inclusiv din constatarea președintelui de ședință consemnate și în stenogramă, rezultă neîndeplinirea numărului de jumătate plus unu dintre parlamentari. De la momentul solicitării de reverificare prin apel nominal a întrunirii cvorumului legal de către domnul deputat Lucian Daniel Stanciu-Viziteu, în condițiile art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, și până la momentul realizării efective a procedurii au fost adoptate în ședința comună patru hotărâri, printre care și Hotărârea nr. 73/2017 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, care face obiectul prezentei sesizări.

6. Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, existența cvorumului legal se apreciază în funcție de momentul votului final, în acest sens fiind cele reținute de Curte în Decizia nr. 383 din 23 martie 2011: „dispozițiile art. 67 din Constituție reglementează condițiile de cvorum legal, respectiv numărul de parlamentari care trebuie să fie prezenți la momentul votului final. Faptul că textul constituțional amintit nu se referă și la cvorumul de ședință, adică acela care trebuie să fie întrunit pe tot parcursul dezbaterilor, este explicat de Curte, prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, astfel: această concluzie este întărită și prin dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituție, care vizează «dezbaterile și adoptarea legii»; întrucât art. 67 și 76 din Constituție prevăd că numai la adoptarea legii este nevoie de un anumit cvorum și majoritate de adoptare, rezultă, fără dubiu, că textul Constituției nu impune aceleași cerințe și cu privire la dezbaterile legii. Astfel, Curtea constată că adoptarea legii, ca parte a procesului legislativ, vizează votul final exercitat de către Parlament asupra ansamblului legii. În acest sens se pronunță atât doctrina juridică din România, cât și cea străină”. Din identitate de rațiune, Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România consideră că aprecierile instanței constituționale cu privire la momentul în raport cu care se apreciază cvorumul necesar pentru adoptarea unei legi, respectiv momentul votului final, se aplică *mutatis mutandis* și pentru adoptarea hotărârilor Parlamentului. Cu privire la stabilirea cvorumului legal, Curtea a precizat, de asemenea, în mod repetat, că în lipsa unei solicitări pentru reverificarea cvorumului prin apel nominal, cvorumul stabilit la deschiderea ședinței își păstrează valabilitatea pe tot parcursul acesteia (de exemplu, Decizia nr. 96/1998, Decizia nr. 188/1998). În același sens, în Decizia Curții nr. 383/2011, s-au reținut următoarele: „Pe parcursul ședinței, în lipsa oricărei solicitări din partea liderilor de grup parlamentar, președintele de ședință nu a mai verificat cvorumul, astfel încât, având în vedere jurisprudența

menționată a Curții Constituționale, cvorumul stabilit la deschiderea ședinței și-a păstrat valabilitatea pe tot parcursul acesteia.” Or, ținând cont că deputatul Uniunii Salvați România, care exercita la acel moment atribuțiile de lider de grup, a solicitat verificarea cvorumului în condițiile art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, autorul sesizării apreciază că președintele de ședință nu și-a îndeplinit la termen obligația de verificare a cvorumului. Prin urmare, cvorumul de 276 de deputați și senatori stabilit la deschiderea ședinței și-a încetat valabilitatea începând cu momentul solicitării și până la momentul îndeplinirii procedurii de verificare, prin apel nominal, timp în care a fost adoptată și hotărârea care face obiectul prezentei sesizări. O interpretare contrară ar permite eludarea exigențelor constituționale care impun respectarea cvorumului legal la momentul votului final, prin simplul fapt al refuzului președintelui de ședință de a verifica existența acestuia, în condițiile prescrise de art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

7. Pe cale de consecință, Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România apreciază că Hotărârea Parlamentului României nr. 73/2017 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune fost adoptată cu încălcarea cvorumului legal prevăzut la art. 67 din Constituție.

8. În temeiul art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților asupra sesizării de neconstituționalitate.

9. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 2/10.751/14 noiembrie 2017, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.497 din 14 noiembrie 2017, în care susține că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, care și-a nuanțat competența acordată în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție, apreciind că pot fi supuse controlului de constituționalitate acele „hotărâri ale Parlamentului care afectează valori și principii constituționale” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 727/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 12 iulie 2012). Astfel, sub aspectul conținutului prezentei sesizări, constată că autorii acesteia invocă elemente de neconstituționalitate extrinseci Hotărârii Parlamentului nr. 73/2017, susținând că aceasta este neconformă cu prevederile art. 67 din Constituție, potrivit cărora „*Camera Deputaților și Senatul adoptă legi, hotărâri și moțiuni, în prezența majorității membrilor.*”

10. Cu privire la situația de fapt, Biroul permanent al Camerei Deputaților arată că, în ședința din 27 septembrie 2017, în care s-a dezbătut și adoptat Hotărârea Parlamentului pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, președintele Camerei Deputaților a deschis ședința comună a celor două Camere anunțând că „din totalul de 465 de deputați și senatori, și-au înregistrat prezența [...] 276.” Ulterior, cu prilejul exercitării votului secret cu bile asupra listei candidaților propuși pentru a fi desemnați membrii titulari și membrii supleanți ai Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune (punctul 2 înscris pe ordinea de zi a ședinței comune) s-a constatat, potrivit stenogramei ședinței, că numărul deputaților și al senatorilor prezenți a fost de 321, ceea ce înseamnă mai mult decât jumătate din numărul total al acestora, de 465. Ca urmare a finalizării dezbaterilor cu privire la hotărârea contestată, președintele de ședință a anunțat adoptarea acesteia, conform stenogramei „Vot pentru proiectul de hotărâre, în ansamblul său. Cine este pentru? Împotriva? 24. Cu majoritate de voturi proiectul de hotărâre a fost adoptat.”

Astfel, potrivit stenogramei, se constată inexistența vreunui fundament al prezumției de încălcare a cvorumului legal.

11. Adicional, cu privire la îndeplinirea condiției de cvorum legal, condiție care trebuie asigurată la momentul exprimării votului de către deputați și senatori, conform prevederilor constituționale ale art. 67, Biroul permanent al Camerei Deputaților arată că aceasta nu poate fi apreciată exclusiv pe baza numărului de voturi exprimate (pentru, împotriva, abțineri). Acest raționament are în vedere realitatea că în sala de ședințe pot fi prezenți membri ai Parlamentului care nu își exercită dreptul de vot. Această realitate este validată în special în situația votului deschis exercitat prin ridicarea mâinii, astfel cum s-a întâmplat în ședința comună din 27 septembrie. Se iterează, în acest sens, prevederile art. 125 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, potrivit cărora „*Votul prin ridicarea mâinii se desfășoară astfel: președintele de ședință explică obiectul votării și sensul cuvintelor „pentru”, „contra”, „abținere”; deputatul își exprimă una dintre cele 3 opțiuni prin ridicarea mâinii; secretarii numără voturile exprimate de deputați și comunică președintelui de ședință rezultatul votului. Suma numărului deputaților care și-au exprimat una dintre cele 3 opțiuni de mai sus, plus deputații prezenți care nu și-au exprimat opțiunea de vot, reprezintă prezența deputaților la ședința de vot*”, care completează Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului (art. 102).

12. Cu privire la susținerea autorului sesizării, potrivit căreia în sală erau prezenți mai puțini deputați și senatori decât minimul constituțional prevăzut pentru adoptarea hotărârilor, Biroul permanent al Camerei Deputaților constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* asupra legilor, că „în accepțiunea dispozițiilor art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, nu este competentă să controleze fapte materializate în acțiuni sau inacțiuni, ci numai conformitatea extrinsecă și intrinsecă a actului normativ adoptat cu Constituția” (a se vedea Decizia nr. 1.237/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010). Pentru identitate de rațiune consideră că aceleași considerente trebuie avute în vedere în mod similar și cu prilejul derulării procedurilor parlamentare, respectiv al exercitării votului asupra prezentei hotărâri parlamentare, act cu caracter eminent politic.

13. Având în vedere considerentele prezentate, Biroul permanent al Camerei Deputaților apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel încât propune respingerea acesteia.

14. **Biroul permanent al Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere.

15. În temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, la data de 7 noiembrie 2017, Curtea Constituțională a solicitat secretarilor generali ai Camerei Deputaților și Senatului stenograma ședinței Plenului Camerei Deputaților și Senatului din 27 septembrie 2017, în care a fost adoptată Hotărârea Parlamentului nr. 72 pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare.

16. Cu adresele nr. 2/10.544 din 8 noiembrie 2017, respectiv nr. 5.403 din 9 noiembrie 2017, secretarii generali ai Camerei Deputaților și Senatului au transmis Curții Constituționale documentul solicitat.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din data de 27 septembrie 2017, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportată la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 3 alin. (2), art. 10, 27 și 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017.

18. Obiectul sesizării de neconstituționalitate îl constituie, potrivit Adresei nr. 2/10.099 din 30 octombrie 2017, transmisă de secretarul general al Camerei Deputaților, dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017 pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 29 septembrie 2017, hotărâre care are următorul conținut:

„În temeiul prevederilor art. 21 alin. (3) și ale art. 26 alin. (4) și având în vedere dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Doamna Doina Gradea se numește în funcția de director general interimar al Societății Române de Televiziune, începând cu data de 27 septembrie 2017, până la numirea de către Parlament a noului Consiliu de administrație al Societății Române de Televiziune și a președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune.

(2) Durata interimatului nu poate fi mai mare de 6 luni.

Art. 2. — Directorul general interimar al Societății Române de Televiziune va exercita atribuțiile prevăzute la art. 28—30 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 septembrie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.”

19. Autorul sesizării susține că hotărârea Parlamentului și dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 67 referitor la actele juridice și cvorumul legal.

20. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării referitoare la hotărârea Parlamentului trebuie realizată prin raportare la art. 146 lit. l) din Constituție și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia *„Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.”*

21. Astfel, Curtea constată că actul juridic supus controlului este o hotărâre, care aparține plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, sesizarea fiind formulată de un număr de 14 deputați aparținând Grupului parlamentar al Uniunii Salvați România, fiind semnată de liderul grupului parlamentar, care, potrivit dispozițiilor legale, are calitatea de titular al sesizării.

22. În continuare, Curtea va analiza îndeplinirea în prezenta cauză a altor condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege, dat de Curte în jurisprudența sa anterioară. Sub acest aspect, o condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea deciziile nr. 53 și 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012).

23. De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012 și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014).

24. Dispozițiile art. 31 alin. (5) din Constituție prevăd că *„Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică”*. Potrivit art. 1 și 2 din Legea nr. 41/1994, Societatea Română de Televiziune este o persoană juridică înființată în scopul prestării unui serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice nu este cuprinsă în mod expres în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care aceasta îl prestează sunt prevăzute în mod expres de art. 31 alin. (5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra acesteia, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, întrucât existența acestui serviciu public este prevăzută de norma constituțională, rezultă că Legea fundamentală a conferit acestuia o importanță constituțională.

25. În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea a reținut că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere

reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

26. În aplicarea acestor considerente, a căror autoritate de lucru judecat și obligativitate nu pot fi puse la îndoială, Curtea reține că obiectul Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017, respectiv numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, se situează în materia organizării și funcționării unei instituții de rang constituțional. De asemenea, pentru a se raporta la noțiunile menționate în jurisprudența Curții, respectiv valori, principii sau reguli constituționale, în speță, critica de neconstituționalitate a hotărârii vizează nemijlocit norma consacrată de art. 67 din Constituție, care stabilește cvorumul legal de ședință necesar adoptării hotărârilor Parlamentului.

27. Având în vedere cele precizate, Curtea constată că sesizarea având ca obiect Hotărârea Parlamentului României nr. 73/2017 îndeplinește condițiile de admisibilitate.

28. Analizând criticile de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017, Curtea reține că, potrivit art. 31 alin. (5) teza a treia din Constituție, „*Organizarea acestor servicii [n.r. serviciile publice de radio și de televiziune] și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică*”. În ceea ce privește modalitatea de exercitare a controlului parlamentar asupra activității Societății Române de Televiziune, art. 65 alin. (2) lit. k) din Constituție prevede că Parlamentul își desfășoară lucrările în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședință comună. În temeiul art. 13 pct. 21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 19 ianuarie 2016, „*Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru: [...] 21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului*”, astfel că, potrivit art. 19 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, „*Președintele Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune, se numește de către Parlament, în ședință comună, dintre membrii titulari ai consiliilor, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, cu respectarea procedurilor de audiere și de vot prevăzute în acest articol.[...]*” Potrivit art. 18 alin. (3) din lege „*Președintele consiliului de administrație este directorul general al societății*”. În situația în care, „*din diferite motive, nu există nici consiliu de administrație, nici președinte legal numit, Parlamentul, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, numește un director interimar, cu mandat bine definit*”, în temeiul art. 21 alin. (3) din Legea nr. 41/1994.

29. Aflat într-o atare ipoteză, Parlamentul României a adoptat Hotărârea nr. 73/2017, prin care numește directorul general interimar al Societății Române de Televiziune, pentru un mandat care începe la data de 27 septembrie 2017 și care nu poate fi mai mare de 6 luni.

30. Proiectul hotărârii care face obiectul prezentei sesizări a fost dezbătut și adoptat în cadrul ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 27 septembrie 2017. Hotărârea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 29 septembrie 2017. Potrivit stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din 27 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr. 135 din 6 octombrie 2017, președintele de ședință, domnul deputat Petru Gabriel Vlase, a constatat în debutul acesteia întrunirea

cvorumului legal, înregistrându-se prezența unui număr de 276 de deputați și senatori din totalul de 465.

31. Ulterior, după anunțarea punctului de pe ordinea de zi referitor la dezbateră proiectului de Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 10/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Delegației Permanente a Parlamentului României la Adunarea Parlamentară a Cooperării Economice a Mării Negre (devenită Hotărârea Parlamentului României nr. 70/2017), domnul deputat Lucian Daniel Stanciu-Viziteu, vicedir al grupului parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților, a luat cuvântul, solicitând, în temeiul art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, reverificarea cvorumului. Președintele de ședință a amânat verificarea întrunirii cvorumului legal pentru momentul votului cu bile, exercitat asupra ultimelor două puncte de pe ordinea de zi, referitoare la numirea președintelui Consiliului de Administrație al Societății Române de Radiodifuziune și la numirea unui membru supleant în Consiliul National al Audiovizualului. Vicedirul grupului parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților reiterează cererea sa, întemeiată pe dispozițiile art. 52 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, și înaintea votului final asupra proiectului de Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare (devenită Hotărârea Parlamentului României nr. 72/2017). Președintele de ședință amână din nou verificarea cvorumului legal, arătând, potrivit stenogramei de ședință, că „*îl vom face imediat, la votul cu bile. La votul cu bile ... Fac imediat ... imediat, după ce termin asta, vă fac apel, la votul cu bile. Vă rog, vot asupra Proiectului de Hotărâre, în ansamblul său*”.

32. După adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 72/2017, președintele pune în dezbateră și supune votului proiectul de Hotărâre privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune (devenită Hotărârea Parlamentului României nr. 73/2017). Potrivit stenogramei de ședință, înaintea votului final, vicedirul grupului parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților nu mai reiterează cererea sa, președintele de ședință menționând: „*Vot pentru proiectul de hotărâre, în ansamblul său. Cine este pentru? Împotriva? 24. Cu majoritate de voturi, proiectul de hotărâre a fost adoptat. Avem în continuare cele două numiri în funcție. Facem un vot secret cu bile și un vot secret cu buletine de vot.*”

33. Ulterior, cu prilejul exercitării votului secret cu bile asupra listei candidaților propuși pentru a fi desemnați membrii titulari și membrii supleanți ai Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, s-a constatat, potrivit stenogramei ședinței, că numărul deputaților și al senatorilor prezenți a fost de 257, ceea ce înseamnă mai mult decât jumătate plus unu din numărul total al acestora, de 465.

34. Analizând dispozițiile art. 67 din Constituție, Curtea reține că acestea reglementează condițiile de cvorum legal, respectiv numărul de parlamentari care trebuie să fie prezenți la momentul votului final.

35. Pentru a analiza pretinsa încălcare a prevederilor art. 67 din Constituție, Curtea urmează să facă aplicarea jurisprudenței sale în materia cvorumului și a majorității necesare adoptării actelor Parlamentului. În acest sens face referire la Decizia nr. 55 din 21 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 128 din 14 martie 2001, prin care Curtea a statuat că, dintre cvorumul de lucru și cel de vot, numai acesta

din urmă este reglementat prin Constituție și că „nimeni nu împiedică instituirea prin regulament a unui alt cvorum de lucru decât cvorumul de vot”. Totodată, prin Decizia nr. 123 din 25 aprilie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 4 iunie 2001, Curtea a stabilit că dispozițiile constituționale ale art. 74 alin. (2) [devenite, în urma revizuirii și republicării Constituției, art. 76 alin. (2)] „au în vedere votul final exprimat pentru proiectul de lege în ansamblu”. De asemenea, Curtea a statuat, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* asupra legilor, că „în accepțiunea dispozițiilor art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, nu este competentă să controleze fapte materializate în acțiuni sau inacțiuni, ci numai conformitatea extrinsecă și intrinsecă a actului normativ adoptat cu Constituția” (a se vedea Decizia nr. 1.237/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010).

36. Astfel, pe de o parte, dispozițiile art. 67 prevăd că majoritatea parlamentarilor trebuie să fie prezentă la ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului la momentul votării hotărârii prin care se numește directorul general interimar al Societății Române de Televiziune, iar, pe de altă parte, art. 76 alin. (2) stabilește că, pentru ca hotărârea să fie adoptată, ea trebuie să întrunească susținerea majorității deputaților și senatorilor prezenți. Aceste două condiții nu se suprapun, cvorumul fiind o condiție necesară pentru legala desfășurare a procedurii votului, ce se apreciază anterior acestui moment, în timp ce prin vot se validează o opțiune politică, ceea ce se constată ulterior exprimării acesteia prin vot.

37. Faptul că textul constituțional al art. 67 nu se referă și la cvorumul de ședință, adică acela care trebuie să fie întrunit pe tot parcursul dezbaterilor, este explicat de Curte, prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, precizată, astfel: „în mod indubitabil, această jurisprudență a Curții plasează dispozițiile art. 67 și 76 la momentul votului final. Această concluzie este întărită și prin dispozițiile art. 75 alin. (1) din Constituție, care vizează «*dezbaterile și adoptarea legii*»; întrucât art. 67 și 76 din Constituție prevăd că numai la adoptarea legii este nevoie de un anumit cvorum și majoritate de adoptare, rezultă, fără dubiu, că textul Constituției nu impune aceleași cerințe și cu privire la dezbaterile legii. Astfel, Curtea constată că adoptarea legii, ca parte a procesului legislativ, vizează votul final exercitat de către Parlament asupra ansamblului legii. În acest sens se pronunță atât doctrina juridică din România, cât și cea străină.”

38. Cu privire la numărul deputaților sau al senatorilor prezenți în sala de ședință la momentul votului final asupra unei legi, prin Decizia nr. 74 din 16 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 29 aprilie 1997, Curtea a stabilit că, în lipsa unei solicitări pentru reverificarea cvorumului după apelul nominal, „rezultatele acestuia au rămas valabile până la finele ședinței”. De asemenea, prin Decizia nr. 96 din 30 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 iulie 1998, Curtea, analizând o obiecție de neconstituționalitate care viza lipsa cvorumului de ședință, s-a raportat în mod exclusiv la stenograma ședinței comune, statuând că, „întrucât cvorumul stabilit de președintele de ședință la începutul acesteia era de 245 de senatori și deputați, deci peste minimumul necesar prevăzut de Constituție, și având în vedere că, în timpul ședinței, președinții grupurilor parlamentare nu au cerut președintelui ședinței comune reverificarea cvorumului, așa cum se prevede la art. 22 alin. 1 din regulament, se impune concluzia că adoptarea Legii privind acordarea tichetelor de masă s-a făcut cu respectarea cerințelor privitoare la cvorum, impuse de dispozițiile art. 64 din Constituție și ale art. 39 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului”.

39. Pe de altă parte, Curtea a reținut că „îndeplinirea condițiilor de cvorum legal la momentul exprimării votului de către parlamentari nu poate fi apreciată în funcție de numărul de voturi exprimate. Astfel, este posibil ca, deși prezenți, parlamentarii să se abțină de la vot. Instanța de contencios constituțional nu este în măsură să cenzureze o astfel de conduită” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 383 din 23 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011).

40. Mai mult, prin Decizia nr. 188 din 29 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 31 decembrie 1998, Curtea a statuat că, „în ceea ce privește faptul că, după părăsirea sălii de ședință de către grupurile parlamentare ale P.D.S.R., P.R.M. și P.U.N.R., președintele de ședință avea obligația să verifice în ce măsură condiția constituțională de cvorum era întrunită, se reține că și această susținere vizează tot aspecte de nivel regulamentar, iar nu constituțional. [...] Din examinarea stenogramei lucrărilor, Curtea reține că era îndeplinit cvorumul legal prevăzut de Constituție înainte ca grupurile parlamentare menționate să părăsească ședința, iar ulterior nu s-a cerut verificarea cvorumului conform Regulamentului Camerei Deputaților.”

41. În fine, prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, precizată, Curtea a reținut că, „potrivit art. 144 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, reverificarea cvorumului se dispune la ședințele de vot final de către președinte, imediat înaintea votării, din proprie inițiativă ori la cererea liderului unui grup parlamentar”. Or, în cauza respectivă, „la lucrările ședinței Camerei Deputaților din 15 septembrie 2010 din partea a doua, în care de altfel a și fost adoptată legea criticată, au luat parte, conform stenogramei ședinței, 181 de deputați, lipsind 152. Pe parcursul ședinței, în lipsa oricărei solicitări din partea liderilor de grup parlamentar, președintele de ședință nu a mai verificat cvorumul, astfel încât, având în vedere jurisprudența menționată a Curții Constituționale, cvorumul stabilit la deschiderea ședinței și-a păstrat valabilitatea pe tot parcursul acesteia. Astfel, nu se poate constata că nu a existat cvorum la votul final, mai ales că, potrivit stenogramei ședinței, chiar la votul final a rezultat o prezență de cel puțin 175 de deputați.” În acest context, Curtea a observat că „singurul document oficial în raport cu care are competența de a verifica cvorumul la momentul exercitării votului final este stenograma ședinței; or, potrivit constatărilor din stenogramă, făcute atât la începutul ședinței Camerei Deputaților, cât și la momentul votului final, cvorumul constituțional era îndeplinit”.

42. Având în vedere cele reținute mai sus, Curtea constată că îndeplinirea condițiilor de cvorum legal la momentul exprimării votului de către parlamentari nu poate fi apreciată în funcție de numărul de voturi exprimate. Curtea urmează să verifice îndeplinirea condiției constituționale de cvorum legal având în vedere modul în care au fost aplicate dispozițiile regulamentare în materie, așa cum rezultă din stenograma de ședință, singurul document oficial în raport cu care are competența de a verifica îndeplinirea constituționalității procedurii la momentul exercitării votului final.

43. Autonomia regulamentară dă dreptul Camerelor Parlamentului de a dispune cu privire la propria organizare și procedurile de desfășurare a lucrărilor parlamentare. Ea constituie expresia statului de drept, a principiilor democratice și poate opera exclusiv în cadrul limitelor stabilite de Legea fundamentală. Autonomia regulamentară nu poate fi exercitată în mod discreționar, abuziv, cu încălcarea atribuțiilor constituționale ale Parlamentului sau a normelor imperative privind procedura parlamentară. Normele regulamentare

reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale forului legislativ și trebuie interpretate și aplicate cu bună-credință și în spiritul loialității față de Legea fundamentală (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012, și Decizia nr. 261 din 8 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 17 aprilie 2015).

44. În această lumină, relevante sub aspectul supus analizei Curții sunt cele statuate de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, care la art. 33 alin. (1) prevede că „*Deputații și senatorii sunt obligați să fie prezenți la lucrările comune ale Camerei Deputaților și Senatului și să se înscrie pe lista de prezență a ședinței comune, ținută de secretari*”. Astfel, potrivit art. 52 alin. (1), „*În toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni de cenzură, trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului*”. În temeiul art. 34, „*Președintele care conduce ședința comună este obligat să anunțe prezența, ordinea de zi și programul de lucru*”, iar, conform art. 52 alin. (2), „*Înainte de votul final, ce va fi exprimat asupra inițiativelor legislative, hotărârilor sau asupra moțiunii de cenzură, președintele de ședință va verifica, prin apel nominal, întrunirea cvorumului legal, dacă un lider de grup solicită acest lucru*”. Dacă în sală nu este prezentă majoritatea deputaților și senatorilor, „*președintele care conduce ședința comună a celor două Camere amână votarea până la întrunirea cvorumului legal*”, în temeiul art. 52 alin. (3) din Regulament.

45. Potrivit art. 102 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, dispozițiile acestuia se completează cu prevederile aplicabile din Regulamentul Camerei Deputaților și din Regulamentul Senatului, iar potrivit art. 15 alin. (4), teza întâi, din Regulamentul Camerei Deputaților „*Unul dintre vicedirigerii grupului parlamentar îl înlocuiește de drept pe lider în lipsa acestuia sau ori de câte ori este nevoie*”.

46. Examinând dispozițiile regulamentare, Curtea constată că, pentru a adopta o hotărâre cu respectarea normelor regulamentare și constituționale, la ședința comună a Camerei

Deputaților și Senatului trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului. Dacă există suspiciuni cu privire la numărul parlamentarilor prezenți la ședință, înaintea votului final, ce va fi exprimat asupra inițiativelor legislative, hotărârilor sau asupra moțiunii de cenzură, liderul unui grup parlamentar poate solicita președintelui de ședință verificarea, prin apel nominal, a întrunirii cvorumului legal.

47. Cu alte cuvinte, odată constatat cvorumul legal la începutul ședinței, normele regulamentare instituie prezumția relativă a întrunirii acestuia pe toată durata ședinței, cu consecința adoptării actelor în condiții de constituționalitate. Prezumția relativă încetează să opereze în momentul în care liderul unui grup parlamentar solicită președintelui de ședință verificarea cvorumului legal și este răsturnată dacă, în urma numărării, rezultă un număr mai mic de jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului sau este confirmată dacă, în urma numărării, rezultă un număr mai mare.

48. Solicitarea formulată de liderul unui grup parlamentar lipsește de efecte juridice prezumția relativă și, pe cale de consecință, actul adoptat este lipsit de premisa legalității sub aspectul întrunirii condiției cvorumului legal. Acesta este motivul pentru care dispoziția regulamentară prevede expres în art. 52 alin. (2) obligația președintelui de ședință de a verifica îndeplinirea cvorumului „*înaintea votului final, ce va fi exprimat asupra inițiativelor legislative, hotărârilor sau asupra moțiunii de cenzură*”. Întrucât cvorumul este o condiție necesară pentru desfășurarea constituțională a procedurii votului, consecința nerespectării acestei norme atrage neconstituționalitatea actului adoptat de Parlament.

49. Având în vedere aceste argumente și ținând seama de faptul că, potrivit stenogramei de ședință, **în cadrul procedurii de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017, înainte de votul final asupra acestui act, liderul grupului parlamentar nu a solicitat președintelui de ședință verificarea cvorumului legal**, rezultă că prezumția relativă a întrunirii cvorumului de ședință a fost pe deplin operabilă, astfel că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 67 din Constituție.

50. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată de Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România și constată că dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 73/2017 pentru numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 703/2014 privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea testelor și controlului, certificării, înregistrării, supravegherii, monitorizării și acreditării pentru producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și a tarifelor pentru efectuarea testelor de calitate a semințelor și a materialului săditor

Având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, cu modificările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției Generale Control Antifraudă și Inspecții nr. 225.273 din 30.01.2018,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, și ale Hotărârii Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 703/2014 privind stabilirea tarifelor pentru efectuarea testelor și controlului, certificării, înregistrării, supravegherii, monitorizării și acreditării pentru producerea, prelucrarea și/sau comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și a tarifelor pentru efectuarea testelor de calitate a semințelor și a materialului săditor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 16 mai 2014, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La capitolul IV „Alte teste”, după punctul 11 se introduc patru noi puncte, punctele 12—15, care vor avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Specificație	Tarif (lei/test)
„12.	Determinarea cantitativă a evenimentului GTS 40-3-2 (MON-040-3-2) din semințe de soia	528,0
13.	Determinare calitativă pentru evidențierea Cauliflower Mosaic virus 35S promotor CAMV P-35S și Nopaline SYNTHASE T-NOS pentru porumb și soia + determinarea cantitativă a evenimentului GTS 40-3-2 (MON-040-3-2) din semințe de soia	797,0
14.	Determinarea purității varietale la <i>Hordeum spp</i> prin electroforeză în gel de poli(acrilamidă) (PAGE)	890,0
15.	Determinarea purității varietale la <i>Triticum spp</i> prin electroforeză în gel de poli(acrilamidă) (A-PAGE)	890,0”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 31 ianuarie 2018.
Nr. 30.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea documentului „Propunerea tuturor OPEED pentru produsele care pot fi luate în considerare de OPEED-uri în procesul de cuplare intrazilnică, în conformitate cu art. 53 din Regulamentul (UE) 2015/1.222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor”

Având în vedere prevederile art. 9 alin. (5), alin. (6) lit. l) și alin. (10) și ale art. 53 din Regulamentul (UE) 2015/1.222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor și ale art. 23 alin. (2), art. 36 alin. (7) lit. g) și art. 43 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

ținând seama de acordul tuturor autorităților de reglementare, exprimat în Forumul Reglementatorilor în Energie din data de 23 ianuarie 2018, de aprobare a propunerii tuturor operatorilor pieței de energie electrică desemnați privind produsele care pot fi avute în vedere de operatorii pieței de energie electrică desemnați în procesul unic de cuplare a piețelor intrazilnice în conformitate cu art. 53 din Regulamentul (UE) 2015/1.222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și f) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) și i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă documentul „Propunerea tuturor OPEED pentru produsele care pot fi luate în considerare de OPEED-uri în procesul de cuplare intrazilnică în conformitate cu art. 53 din Regulamentul Comisiei (UE) 2015/1.222 din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor”, prevăzut în anexa care face parte integrantă din ordin.

Art. 2. — Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale „Opcom” — S.A. publică pe pagina proprie de internet documentul prevăzut la art. 1.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 31 ianuarie 2018.
Nr. 29.

ANEXĂ

Propunerea tuturor OPEED pentru produsele care pot fi luate în considerare de OPEED-uri în procesul de cuplare intrazilnică în conformitate cu art. 53 din Regulamentul (UE) al Comisiei 2015/1.222 din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor

OPEED-urile, luând în considerare următoarele:

Întrucât

Context

(1) Acest document reprezintă o propunere comună concepută de toți operatorii pieței de energie electrică desemnați („OPEED”) pentru produsele care pot fi luate în considerare în cuplarea unică intrazilnică (denumită în continuare „Propunerea privind produsele pentru IZ”) în conformitate cu art. 53 din Regulamentul Comisiei (UE) 2015/1.222 din 24 iulie 2015 care stabilește o linie directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor (denumit în continuare „Regulamentul ACGC”).

(2) În conformitate cu art. 53 din Regulamentul ACGC: „În termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, toate OPEED-urile elaborează o propunere privind produsele care pot fi luate în considerare la cuplarea unică a piețelor intrazilnice. OPEED-urile se asigură că toate ofertele generate de aceste produse depuse pentru a permite exercitarea

funcțiilor de OCP în conformitate cu articolul 7 sunt exprimate în euro și se referă la timpul pieței și la unitatea de timp a pieței. Toate OPEED-urile se asigură că ofertele generate de aceste produse sunt compatibile cu caracteristicile capacității interzonale, care permit corelarea simultană a acestora. Toate OPEED-urile se asigură că algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă este în măsură să gestioneze oferte care acoperă o unitate de timp a pieței și mai multe unități de timp ale pieței.”

(3) În conformitate cu art. 53 alin. (4) din Regulamentul ACGC „În termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament și ulterior din doi în doi ani, toate OPEED-urile consultă, în conformitate cu articolul 12: (a) participanții la piață, pentru a se asigura că produsele disponibile corespund nevoilor lor; (b) toate OTS-urile, pentru a se asigura că produsele țin seama în mod corespunzător de siguranța în funcționare; (c) toate autoritățile de reglementare, pentru a se asigura că produsele disponibile sunt în conformitate cu obiectivele

prezentului regulament.” Toate OPEED-urile modifică produsele, dacă este necesar, în conformitate cu rezultatele consultării.

(4) Toate OPEED-urile transmit propunerea pentru produse spre aprobare autorităților de reglementare în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a regulamentului ACGC — adică 14 februarie 2017. OPEED-urile nu sunt obligate prin Regulamentul ACGC să se consulte cu privire la propunerea de produse înainte de a o transmite autorităților de reglementare. Însă OPEED-urile apreciază răspunsul părților interesate privind valoarea propunerilor și s-au decis deci să consulte.

(5) În conformitate cu paragraful (14) din Regulamentul ACGC „Din motive de eficiență și pentru a implementa cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și a piețelor intrazilnice cât mai curând posibil, cuplarea unică a piețelor pentru ziua următoare și a piețelor intrazilnice ar trebui să utilizeze operatorii pieței existenți și soluții deja puse în aplicare, după caz, fără a exclude concurența din partea noilor operatori”, produsele propuse în propunerea produselor IZ se bazează pe soluțiile actuale de cuplare, fie implementate, fie în curs de dezvoltare și actualizate sau modificate unde se consideră de cuviință.

(6) OPEED-urile vor stabili, în conformitate cu planul OCP, printr-un acord de colaborare al OPEED-urilor, încheiat de toate OPEED-urile, un comitet al OPEED-urilor conform cu Regulamentul ACGC. Deciziile comune ale OPEED-urilor și responsabilitățile privind această propunere pentru produsele ZU vor fi luate prin Comitetul OPEED și prin aranjamente de guvernare asociate. Deoarece introducerea unor produse noi sau modificate poate necesita o modificare a algoritmului de cuplare prin preț, orice modificare se va supune principiilor de gestionare a schimbărilor stabilite în conformitate cu propunerea OPEED-urilor privind algoritmul de cuplare prin preț și privind algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă (denumită în continuare „Propunerea de algoritmi”).

Impactul asupra obiectivelor Regulamentului ACGC

(1) Propunerea de produse IZ sugerată ia în considerare obiectivele cooperării în domeniul alocării capacităților și gestionării congestiilor, descrise în art. 3 din Regulamentul ACGC.

(2) Impunând disponibilitatea unei game ample de produse pe care OPEED-urile să le poată pune la dispoziția participanților la piață ca parte din cuplarea unică intrazilnică (CUIZ), propunerea pentru produsele IZ promovează concurența eficientă în generarea, tranzacționarea și furnizarea de electricitate pentru a se asigura că propunerea pentru produsele IZ continuă să promoveze concurența eficientă, OPEED-urile pot consulta participanții la piață cel puțin o dată la 2 ani pentru a se asigura că produsele disponibile reflectă nevoile lor.

(3) Deoarece ofertele ce rezultă din produse sunt compatibile cu caracteristicile capacității interzonale, propunerea pentru produsele IZ ajută la promovarea alocării optime a capacității interzonale și la asigurarea utilizării optime a infrastructurii de transport. Deoarece toate ofertele produselor disponibile vor putea accesa capacitatea interzonală disponibilă prin funcția OCP IZ, propunerea pentru produsele IZ asigură accesul nediscriminatoriu la capacitatea interzonală.

(4) Propunerea pentru produsele IZ va asigura securitatea operațională, deoarece OPEED-urilor li se cere să se consulte cu OTS-urile cel puțin o dată la 2 ani pentru a se asigura că produsele disponibile țin cont de securitatea operațională. Mai mult, dacă OTS-urile identifică orice provocare cu privire la securitatea operațională, au dreptul să ceară OPEED-urilor să propună o modificare în propunerea pentru produsele IZ.

(5) Produsele enumerate în propunerea pentru produsele IZ vor fi disponibile OPEED-urilor pentru ca acești operatori să le ofere participanților la piață și toate sunt compatibile cu CUIZ. Drept urmare, propunerea pentru produsele IZ asigură

tratamentul echitabil și nediscriminatoriu al OTS-urilor, OPEED-urilor, Agenției, autorităților de reglementare și participanților la piață. Pentru a se asigura că propunerea pentru produsele IZ continuă să promoveze tratamentul echitabil și nediscriminatoriu, OPEED-urile vor consulta toate părțile cel puțin o dată la 2 ani cu privire la produsele disponibile.

(6) În plus, propunem ca orice modificări în produsele disponibile să fie gestionate în conformitate cu principiile de gestionare a schimbărilor și cu procesul descris în propunerea de algoritmi. Aceste principii:

a) asigură o manieră deschisă, transparentă, nediscriminatorie de gestionare a cererilor de schimbare, inclusiv intrările părților interesate, unde este cazul;

b) asigură că performanța algoritmului va fi menținută la niveluri acceptabile în prezent și pentru o perioadă rezonabilă de timp în viitor, presupunând creșterea și dezvoltarea plauzibilă a pieței;

c) facilitează susținerea cererilor individuale ale OPEED-urilor și OTS-urilor atunci când aceasta nu îi afectează pe ceilalți sau include măsurile de micșorare a daunei;

d) stabilesc un proces echitabil și eficient care susține dezvoltarea la timp a pieței.

(7) Respectând principiile de monitorizare a modificărilor și procesul descris în propunerea de algoritmi atunci când introduc modificări în produsele disponibile, OPEED-urile se vor asigura că propunerea pentru produsele IZ respectă necesitatea de a avea o piață echitabilă și ordonată și o determinare echitabilă și ordonată a prețurilor.

(8) Algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă realizează corelarea în conformitate cu principiul de preț-timp-prioritate pentru ofertele depuse pentru diferitele contracte. Acest lucru înseamnă că ofertele cu un preț-limită mai bun sunt selectate primele. Dacă două oferte au același preț-limită, oferta cu cel mai vechi marcaj al datei și timpului va fi selectată prima. Acest lucru asigură constituirea echitabilă și corespunzătoare a prețurilor pentru toate produsele.

(9) Pentru fiecare tip de produse se vor aplica aceleași atribute (așa cum sunt enumerate în articolul 2) în toate domeniile pieței. Nu va exista nicio diferențiere în caracteristicile ofertelor pentru a asigura o piață echitabilă.

(10) OPEED-urile intenționează să acopere toate nevoile pieței cu produsele disponibile pentru a maximiza lichiditatea pe piețele cuplate. Pentru a îndeplini acest obiectiv, tipurile de oferte din articolul 2 sunt disponibile.

(11) Cerând OPEED-urilor să publice și să mențină o descriere publică detaliată a produselor susținute pentru CUIZ, propunerea pentru produsele IZ va asigura și spori transparența și fiabilitatea informațiilor. Mai mult, OPEED-urile vor implica toate părțile interesate în orice consultație necesară pentru a gestiona modificările la propunerea pentru produsele IZ sau produsele disponibile.

(12) Propunerea pentru produsele IZ creează cadru nediscriminatoriu pentru OPEED-uri deoarece toate produsele enumerate în propunerea pentru produsele IZ vor fi disponibile pentru toate OPEED-urile și orice modificare operată în produsele disponibile va fi guvernată de principiile de gestionare a schimbărilor în propunerea de algoritmi.

(13) Consultându-se cu toate părțile cel puțin o dată la 2 ani cu privire la produsele disponibile, toate OPEED-urile se vor asigura că propunerea pentru produsele IZ continuă să contribuie la operarea eficientă pe termen lung și la dezvoltarea sistemului de transport al energiei electrice și la sectorul de energie electrică în Uniune.

(14) Fiecare produs individual poate avea impact asupra performanței algoritmului, care depinde de utilizarea lor efectivă

și de compoziția efectivă a ofertelor. În mod deosebit, impactul asupra performanței algoritmului depinde de:

- (i) numărul de oferte transmise cu privire la produsul respectiv;
- (ii) valorile specifice ale parametrilor precizați în ofertele transmise cu privire la produsul respectiv, inclusiv prețurile și cantitățile;
- (iii) utilizarea în același timp cu alte produse și constrângerile OTS-urilor.

ARTICOLUL 1

Subiectul și scopul

1. Produsele prezentate în CUIZ așa cum sunt determinate în propunerea de produse IZ reprezintă propunerea comună a tuturor OPEED-urilor în conformitate cu art. 53 din Regulamentul (UE) 2015/1222.

ARTICOLUL 2

Definiții

În scopul acestei propuneri, termenii folosiți au înțelesul stabilit în definițiile incluse în art. 2 din Regulamentul 2015/1222, în celelalte articole ale legislației menționate în prezenta și în Planul OCP. În plus, se vor aplica următoarele definiții:

1. Cererea de schimbare: se referă la o cerere formală a uneia sau mai multor părți pentru orice modificare ce urmează a fi operată în algoritmi de cuplare prin preț sau de tranzacționare prin corelare continuă sau pentru folosirea în producție.

2. Zona de planificare: se referă la o zonă în care obligațiile OTS-urilor cu privire la planificare se aplică datorită nevoilor operaționale și organizaționale.

ARTICOLUL 3

Cerințe generale

1. Fiecare OPEED va publica, pentru participanții la piață, lista de produse disponibile în conformitate cu regulile de piață relevante ale OPEED-urilor.

2. Toate ofertele ce rezultă din aceste produse supuse algoritmului de cuplare prin preț vor fi exprimate în euro și vor face referire la timpul pieței. OPEED-urile au dreptul să ceară ca ofertele transmise de participanții la piață să fie exprimate și decontate în valutele locale sau în euro.

3. Produsele noi sau modificate se supun cererii de schimbare. O astfel de cerere de schimbare va fi supusă principiilor de gestionare a modificărilor stabilite în propunerea de algoritmi.

ARTICOLUL 4

Produse de cuplare unică intrazilnică

1. În cadrul CUIZ, tranzacția are loc pe baza unei serii de caracteristici definite într-un contract. Contractul se referă la instrumentul folosit de părțile care tranzacționează pentru a încheia un acord de vânzare/cumpărare a unei anumite cantități de energie cu un timp predefinit de livrare.

Un produs definește liniile directoare care guvernează asupra generării contractelor. Produsul este un șablon folosit ca standard pentru generarea contractelor cu comportamente de natura celor definite în șablonul produselor. Relația dintre produse și contracte este la fel ca aceea dintre 1 și „n”. Adică fiecare produs va avea mai multe contracte și fiecare contract va aparține unuia și aceluiași produs.

2. Algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă va susține următoarele produse sau o combinație a acestora, care pot fi implementate în conformitate cu principiile de gestionare

a schimbărilor și cu procesele descrise în propunerea de algoritmi:

a) pe oră: produsul susține tranzacționarea în 24 de contracte de energie electrică, câte unul pentru fiecare oră din zi. Sistemul generează în mod automat aceste contracte și le pune la dispoziție pentru tranzacționare cu o zi înainte de ziua de livrare la o anumită oră;

b) per jumătate de oră: produsul susține tranzacționarea în 48 de contracte de energie electrică, câte unul pentru fiecare jumătate de oră din zi. Sistemul generează în mod automat aceste contracte și le pune la dispoziție pentru tranzacționare cu o zi înainte de ziua de livrare la o anumită oră;

c) per sfert de oră: produsul susține tranzacționarea în 96 de contracte de energie electrică, câte unul pentru fiecare sfert de oră din zi. Sistemul generează în mod automat aceste contracte și le pune la dispoziție pentru tranzacționare cu o zi înainte de ziua de livrare la o anumită oră;

d) blocuri definite de utilizatori: acestea sunt combinații la cerere de contracte pe oră, per jumătate de oră sau per sfert de oră definite de participantul la piață. Perioada de livrare a blocurilor definite de utilizatori trebuie să fie întotdeauna acoperită de mai multe contracte definite pe perioadele de piață ale produsului și cu timpi de livrare consecutivi, care trebuie executate împreună. O ofertă bloc definită de utilizator nu poate fi o ofertă de tip iceberg.

3. Algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă va susține următoarele restricții de execuție a ofertelor:

a) NON — o ofertă depusă cu restricția de execuție NON este fie executată imediat, fie, dacă oferta nu poate fi corelată imediat, este înregistrată în registrul de oferte. Se permite executarea parțială a ofertelor și ofertele NON pot fi corelate cu ofertele existente și pot crea mai multe tranzacții;

b) fill or kill (FOK) — oferta este tranzacționată integral la un moment imediat după ce oferta este depusă la cantitatea sa integrală sau ștearsă fără a fi înregistrată în registrul de oferte. Ofertele FOK pot fi corelate cu oferte multiple existente în registrul de oferte. Ofertele FOK nu pot avea o restricție de valabilitate;

c) imediat sau anulat (IOC) — oferta este fie tranzacționată (în orice sumă) la un moment imediat după ce oferta este depusă sau, dacă oferta nu poate fi corelată, ștearsă fără a fi înregistrată în registrul de oferte. Se permite executarea parțială și ofertele IOC pot fi executate pe baza mai multor oferte și pot crea mai multe tranzacții. O ofertă cu restricția de execuție IOC nu poate avea o restricție de valabilitate;

d) totul sau nimic (AON) — o ofertă depusă cu restricția de execuție AON este fie executată exact pe baza unei alte oferte cu cantitatea sa completă, fie este înregistrată în registrul de oferte. Nu sunt permise execuții parțiale. Restricția de execuție AON este permisă doar pentru ofertele de pe piața definită de utilizator.

4. Algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă va susține următoarele restricții de valabilitate a ofertelor:

a) good for session (GFS) (Bun pentru sesiune) — valabilitatea în timp a ofertei este determinată de valabilitatea sesiunii de tranzacționare corespunzătoare a ofertei. Oferta este anulată în mod automat în momentul în care valabilitatea definită în timp a sesiunii de tranzacționare corespunzătoare expiră;

b) good till date (GTD) (bun până la termen) — valabilitatea în timp a ofertei este determinată de dată și oră. Oferta este anulată în mod automat în momentul în care valabilitatea definită în timp expiră.

5. Algoritmul de tranzacționare prin corelare continuă va susține următoarele tipuri de oferte:

a) oferte simple (cunoscute de asemenea drept oferte-limită): oferte de cumpărare sau vânzare cu o cantitate și cu un preț specificate, unde ofertele de cumpărare pot fi executate la acel preț sau la un preț mai mic și unde ofertele de vânzare pot fi

executate la acel preț sau la un preț mai mare. Ofertele simple pentru piața predefinită pot fi înregistrate cu restricții de execuție NON, FOK sau IOC. Ofertele simple pentru piața definită de utilizator au întotdeauna restricția de execuție AON. Toate ofertele simple pot fi înregistrate cu restricții de valabilitate GFS și GTD;

b) oferte corelate: în cazul depunerii de oferte corelate, fie toate ofertele pot fi executate integral, fie nicio ofertă nu va fi executată. Un grup de oferte poate fi depus cu această restricție de depunere, dacă include oferte care au doar restricția de execuție FOK și dacă toate ofertele au fost înregistrate pentru aceeași zonă de tranzacționare a OPEED-urilor;

c) ofertele iceberg sunt oferte simple care pot fi vizibile cu o parte din cantitatea lor totală de pe piață, în timp ce cantitatea lor completă este expusă pe piață pentru corelare. Parte din cantitatea ascunsă va fi vizibilă pentru tranzacționare de îndată ce partea care a fost deja vizibilă a fost executată.

6. Sistemul de tranzacționare intrazilnică va genera în mod automat contracte tranzacționabile bazate pe definirea produselor.

7. Timpii de schimbare a orei (23 și 25 ore) sunt implementați în cazul produselor de cuplare unică intrazilnică.

8. Produsele sunt disponibile pentru tranzacționare în funcție de zona de planificare; așadar, OPEED-urile vor defini setul de produse tranzacționabile în fiecare zonă de planificare.

9. Tranzacționarea produselor se face în EUR și MW.

10. Utilizarea și parametrizarea unui produs individual sunt decizia fiecărui OPEED individual, conform, în măsura în care au

un impact asupra rezultatelor algoritmului de tranzacționare prin corelare continuă, aplicării procedurii de gestionare a schimbărilor stabilite în conformitate cu propunerea de algoritmi.

ARTICOLUL 5

Termenul pentru implementare

1. În urma aprobării propunerii de produse IZ, fiecare OPEED o va publica pe internet în conformitate cu art. 9(14) din Regulamentul ACGC.

2. OPEED-urile vor implementa propunerea de produse IZ în ceea ce privește implementarea CUPZU, imediat după aprobarea de către ANR-uri a propunerii de produse IZ și în ceea ce privește operarea CUPZU, imediat după implementarea funcției OCP în conformitate cu planul OCP, în acord cu articolul 7(3) din Regulamentul ACGC.

ARTICOLUL 6

Limba

1. Limba de referință pentru această propunere va fi limba engleză. Pentru a evita orice dubiu, în situația în care OPEED-urile au nevoie să traducă această propunere în limbile lor naționale, în caz de discrepanțe între varianta în limba engleză publicată de OPEED-uri în conformitate cu art. 9 alin. (14) din Regulamentul ACGC și orice versiune într-o altă limbă, OPEED-urile vor fi obligate să le elimine, revizuind traducerea propunerii și trimitând o versiune finală corectă autorităților naționale de reglementare relevante.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 090083